

РЕШЕНИЕ

№ 15783

гр. София, 24.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **177** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „МЕГА УИН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от П. Д. П., подадена чрез адв. К. С. Г., срещу Решение № 3520 от 29.09.2025 г., постановено по АНД № 6083/2025 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 801327-F785340/10.12.2024 г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП), с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 9, ал. 1, т. 2 от Наредбата за общите задължителни игрални условия и правила за видовете хазартни игри, за които се издават лицензи (Наредбата).

В касационната жалба се поддържа, че решението на районния съд е неправилно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Оспорва се фактическата обстановка, възприета в НП, както и изводът, че е осъществен състав на административно нарушение. Поддържа се, че административнонаказващият орган не е извършил необходимата преценка на събраните доказателства и на направеното възражение срещу акта, като в самото НП е посочено, че такова възражение не е подадено, въпреки че същото е депозирано в законоустановения срок. Жалбоподателят излага доводи, че не е налице извършено нарушение, тъй като по време на проверката в игралната зала е присъствало лице – Й. В. Г., която е била служител на дружеството и е изпълнявала функциите на управител въз основа на представена заповед за заместване, като същевременно е заемала длъжността „крупие“. Поддържа се, че в този случай е спазена

разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Наредбата, а направената от административнонаказващия орган правна квалификация е неправилна, доколкото организаторът не може да бъде субект на вмененото нарушение при наличие на служител в обекта.

В жалбата се навеждат и възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, включително липса на яснота относно съставомерните признаци на деянието, противоречия в събраните доказателства и неправилна преценка на свидетелските показания, които според жалбоподателя са взаимно противоречиви относно това дали в обекта е присъствал управител или крупие. Поддържа се още, че наказателното постановление не съдържа конкретни мотиви относно индивидуализацията на наказанието и не са обсъдени предпоставките за прилагане на чл. 28 ЗАНН, като се твърди, че е налице маловажен случай.

Прави искане за отмяна на обжалваното решение. Претендира разноски по делото.

Ответникът по касационната жалба – изпълнителният директор на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила, както и че съществува пълно съответствие между описаните в тях факти. Сочи, че от събраните доказателства безспорно се установява извършването на нарушението и неговият извършител, като не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Прави искане обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, като представя списък на разноските.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед на правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд е приел от фактическа страна следното:

На 08.08.2024 г. в 13:27 часа контролни органи към Националната агенция за приходите, са извършили проверка в игрална зала за организиране на хазартни игри „Sly Bet“, находяща се в [населено място], [улица], маг. № 911, стопанисвана от „МЕГА УИН“ ООД. Проверката е извършена в присъствието на Й. В. Г., която е служител на дружеството, като същата е декларирала това обстоятелство собственоръчно. Установено е, че Г. замества управителя на игралната зала въз основа на представена на проверяващите Заповед № 026/20.09.2023 г., като в същото време е изпълнявала и функциите на „крупие“. В хода на проверката е прието, че поради това, че едно и също лице е съвместявало функциите на управител и крупие, не е осигурено изискуемото присъствие на повече от един служител в игралната зала, в нарушение на чл. 9, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия № F785340/29.08.2024 г., въз основа на който е издадено НП № 801327-F785340/10.12.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с което на „МЕГА УИН“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

В съдебното производство пред районния съд са разпитани свидетелите Р. В. и М. Н., като от показанията им се установява, че към момента на проверката в игралната зала е присъствало само едно лице.

Въз основа на така установеното от фактическа страна Софийският районен съд е приел от правна страна, че е налице противоречие между свидетелските показания, което се дължи на обстоятелството, че едно и също лице е изпълнявало едновременно функциите на управител и крупие, което е създадо неяснота относно конкретното качество, в което е действало към момента на проверката. Въпреки това съдът е приел за безспорно установено, че в игралната зала е присъствало само едно лице, а не повече, както изисква приложимата нормативна уредба.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че нарушението е доказано, като е кредитирал събраните писмени доказателства и свидетелските показания, преценени в тяхната съвкупност.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло фактическите изводи на въззивния съд, които намират опора в събраните по делото писмени и гласни доказателства, обсъдени в тяхната съвкупност и взаимна връзка. Установената от районния съд фактическа обстановка е пълна, логически последователна и съответства на доказателствения материал по делото.

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилност на въззивното решение поради липса на обсъждане на направените възражения. От мотивите на решението се установява, че Софийският районен съд е извършил цялостна проверка на законосъобразността на наказателното постановление, като е обсъдил релевантните възражения на жалбоподателя, включително тези относно фактическата обстановка, характера на нарушението и приложимата правна уредба. Обстоятелството, че съдът не е възприел изложените от жалбоподателя доводи, не означава липса на мотиви, а несъгласие с направената от съда преценка.

Неоснователно е и възражението, че нарушението не е доказано по несъмнен начин. От събраните доказателства – протокол за извършена проверка, акт за установяване на административно нарушение, наказателно постановление, както и показанията на разпитаните свидетели, се установява, че към момента на проверката в игралната зала е присъствало само едно лице, което е изпълнявало едновременно функциите на управител и на крупие. Този факт не се опровергава от доказателствата по делото, а напротив – потвърждава се както от писмените доказателства, така и от свидетелските показания, преценени в тяхната съвкупност.

Правилен е изводът на въззивния съд, че съвместяването на функциите на управител и крупие от едно лице не изпълнява изискването за осигуряване на присъствието на необходимия брой служители в игралната зала. Разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 2 от Наредбата въвежда задължение за организатора, което следва да се тълкува с оглед неговата цел – гарантиране на законосъобразното провеждане на хазартните игри и ефективен вътрешен контрол. Това предполага едновременното присъствие на отделни лица, изпълняващи различни функции, тъй като контролът по естеството си изисква разграничаване между изпълняващия и контролиращия дейността. Съвместяването на функциите на управител и крупие в едно лице обективно изключва възможността за такъв контрол, доколкото лицето не може да осъществява контрол върху собствените си действия. Разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Наредбата допуска заместване на управителя, но това заместване не дерогира изискването за осигуряване на останалите необходими служители, включително крупие.

Неоснователни са и доводите за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП. Същите съдържат всички изискуеми от закона реквизити, като в тях е налице ясно, точно и конкретно описание на нарушението, позволяващо на санкционираното лице да разбере в какво се състои вмененото му нарушение и да организира защитата си. Не се установява и твърдяното противоречие между доказателствата, което да води до неяснота относно релевантните факти. Обстоятелството, че в НП е отбелязано, че не е постъпило възражение срещу

акта, също не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като същото не е довело до ограничаване правото на защита и не е повлияло върху съдържанието на постановлението, доколкото всички релевантни факти са установени и обсъдени в съдебното производство, а съдът извършва цялостна проверка на законосъобразността на наказателното постановление.

Неоснователно е и възражението относно неправилна индивидуализация на наказанието. Наложена имуществена санкция е в минималния размер, предвиден в приложимата санкционна норма, поради което не е налице основание за нейното намаляване. Липсата на изрично обсъждане на всички смекчаващи обстоятелства не представлява съществено нарушение, когато наказанието е определено в законовия минимум.

Правилен е и изводът на въззивния съд, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. В случая не се установява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на нарушения от този вид, като нарушението засяга правилата за организиране на хазартни игри, които са подложени на засилен нормативен контрол с оглед защитата на участниците и обществения интерес.

С оглед на изложеното настоящата касационна инстанция приема, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при правилна преценка на доказателствата, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане, в полза на Националната агенция за приходите – юридическото лице, в чиято структура се намира административнонаказващият орган, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция. Съобразно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя същото в размер на 66,47 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3520 от 29.09.2025 г., постановено по а.н.д. № 6083/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА „МЕГА УИН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от П. Д. П., да заплати на Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], разноски по делото в размер на 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: